

Salige er de, der sørger Matt 5,4

Stor sorg er født af stor kærlighed. Den, der elsker meget, mister meget.

Dødens gustne og kolde hånd kvæler brutalt det livgivende åndedræt og bremser hjertets slag.

Døden er en ubarmhjertig kulde, en stank fra helvede, en satanisk magt, som knuser og fordærver alt det, jeg holder af. Mørket vælder ud af nattens sluser.

Der er tomt og mørkt i dødsskyggens dal. Ingen nød-udgang. At miste den elskede er et lammende tab. Alt er forandret. De glade smil er borte. Ingen ord. Intet favntag. Ingen varme. Ingen livskraft. Det, der var før, er nu forsvundet. Intet at være fælles om. Ingen at tale med. Ingen at komme hjem til. Den hånd, der før var varm, er nu blevet kold. Det matte blik kommer ikke mere til at tindre. De blegnede kinder kommer ikke mere til at gløde. Mørket har fortrængt lyset. Livsgnisten er slukket. Den elskede er visnet og livløs og har nu hjemme i gravens mørke. En ond og uvirkelig drøm er blevet til virkelighed. Det, der var før, er nu forsvundet. Det er ikke saligt at sørge.

De lyse dage kom og gik i en jævn og naturgiven rytme. Dag ud og dag ind. Små og store opgaver i ubrudt rækkefølge. En stille og naturlig vækst. Det hørte til dagens orden, at vi havde hinanden. Intet usædvanligt. Men det er alt sammen slut. Nu ser mine øjne, hvor dyrebart livet og hverdagen var. Vi havde

hinanden. Det har vi ikke mere. Det er ikke saligt at sørge.

For øjet er der kun død og mørke og kulde, og hjertet er fyldt af sorg og længsel efter de sorgløse dage. Døden er ikke en ven, men en grusom fjende. Det er ikke saligt at miste.

Døden er skånselsløs. Men Jesus vil genoprette det uoprettelige. Det er ikke døden, der sætter punktum. Jesus trodser døden. Alt skal forandres. De glade smil skal genfindes. Ord. Favntag. Varme. Livskraft. Alt at være fælles om. Nogen at tale med. Den hånd, der før var kold, skal blive varm. Mørket skal fortrænge lyset. Øjnene ser det ikke, men det er ordet fra Guds egen mund: Evigheden er ikke død, men liv. Evigheden er ikke fravær, men nærvær – ikke mørke, men lys – ikke kulde, men varme – ikke klagesang, men lovsang.

Det er ikke saligt at sørge, men saligheden kan fæste bo i sorgen. Jesus byder døden trods. Han siger ikke: Salige er de, der er kommet over sorgen. Jesus siger: Salige er de, der sørger – for de skal trøstes.

Peter V. Legarth

